

KYSYMYKSIÄ

1. Lapsen sairastuminen/vammautuminen: Valinta jääkö kotiin vai jatkaako töissä. Mitä olisi seurannut, jos olisin jäänyt kotiin?
2. Mitä olisi seurannut jos olisimme eronneet?
3. Mitä olisi seurannut, jos mies olisi jäänyt työttömäksi?
4. Mitä olisi seurannut jos omaishoidon tuki olisi poistettu. Entä silloin, jos en olisi ollut töissä?
5. Mitä olisi seurannut, jos hoidettavani olisi kuollut tai en olisi pystynyt enää hoitamaan häntä ja omaishoidon tuki olisi jäänyt pois?
6. Mikä on asemani työnpaikalla omaishoitajana? Olenko ensimmäinen joka irtisanotaan? Uskallanko pitää omista oikeuksistani kiinni?
7. Mitä jos en jaksakaan, jos uuvun?
8. Mitä seuraa jos jään työttömäksi? Jaksanko/pystynkö hakemaan uuden työn?
9. Mitä pieneksi jäävästä eläkekertymästä seuraa? Hoidanko ikuisesti?
10. Miten taloudellinen epävarmuus vaikuttaa jaksamiseen?
11. Mitä jos viranomainen puuttuu perheen tilanteeseen? Mitä jos en ehdikään hoitaa?

Tahto hoitaa - sillä tahdosta kai tässä lopulta on kyse.

Kyse on siitä arvomaailmasta, jolle perustamme olemisemme.

Vahva välittämisen halu - ja tietynlainen velvollisuuden tunnekin - kantaa silloin, kun muut voimat tuntuvat loppuvan.

Välillä tehtävä tuntuu kuitenkin kohtuuttoman raskaalta.

Mutta jotain muutakin läheisen hoitamiseen liittyy: ne kristallinkirkkaat hetket, jolloin tietää, että elämä on tässä ja nyt ja tätä ihmistä haluan auttaa, sillä hän on minulle tärkeä ja rakas.

Ilo toisesta ihmisestä. Se jokin, mitä ulkoinen suoritus ja saavutettu asema ei voi korvata.

Jotkut sanovat sitä rakkaudeksikin.

Mutta rakkauden hinta voi olla kallis.